

Arrest

nr. 313 026 van 16 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. JASPAERT
Koning Albert I laan 40/00.01
8200 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 30 april 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat E. JASPAERT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij, M. G., luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine, geboren in Tbilisi op (...) 1985. U bent orthodox christen. Op (...) 2013 is uw zoon N. T. (...) geboren. De vader van T. (...) is D'. N. (...) Sinds 8 jaar heeft u geen relatie meer met hem. Sinds ongeveer 7 jaar hebt u een relatie met M. D. (...) (CGVS ref. (...), O.V. nr. (...)). U hield uw relatie met hem geheim omdat jullie relatie omwille van religieuze motieven zou worden afgekeurd, hij is namelijk de peter van uw zoon. Op 21 december 2023 bent u met hem getrouwd in Tbilisi. Ongeveer twee maanden voor uw vertrek uit Georgië vernamen anderen het van uw relatie met D. (...). Een buur had u en D. (...) opgemerkt toen jullie aan het kussen waren tijdens jullie wandeling in een park in de wijk Saburtalo van de stad Tbilisi. Nadat die buur dat aan uw moeder had verteld probeerde uw moeder u te bereiken. In de avond had u een telefonisch gesprek met uw moeder hierover. Ze zei dat u niet meer welkom

was thuis en dat u beter ergens anders kon verblijven. Diezelfde avond nog had uw man geregeld dat jullie in het huis van een kennis van hem konden verblijven in het dorp Mamati gelegen in de regio Goeria. Jullie verbleven daar gedurende anderhalve maand tot aan jullie vertrek uit Georgië. Toen u in die periode met uw moeder sprak via telefoon, schold uw moeder u uit en hoorde u dat uw buren, kennissen en familieleden u bedreigden. Van de pastoor van uw wijk, pastoor P. (...) mag u niet meer binnengaan in de kerk.

U verliet Georgië op 20 januari 2024 samen met uw partner. Op diezelfde dag kwamen jullie aan in België. Twee dagen later, op 22 januari 2021, registreerde de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) uw verzoek om internationale bescherming. Na uw vertrek ontving u nog dreigberichten via Facebook van uw buren, de meter van uw kind, de neef en oom van uw man.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legden u en uw partner volgende documenten neer: de originele geboorteakte van uw zoon, het originele doopboekje van uw zoon, het originele huwelijkscertificaat van u en uw partner, screenshots van dreigberichten, het originele paspoort van u en van uw man, de originele identiteitskaart van u en van uw man, uw origineel diploma en kopieën van algemene nieuwsberichten uit Georgië.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u Georgië bent ontvlucht uit vrees voor uw buren en uw familie. U hebt problemen met hen nadat uw relatie met D. M. (...), de peter van uw zoon T. (...), aan het licht kwam. Het peterschap wordt in Georgië gezien als een bloedband waardoor uw relatie niet toegestaan is binnen het christelijk orthodoxe geloof.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst tast volgende tegenstrijdigheid de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig aan. Zo verklaarde u dat u met uw echtgenoot aan het wandelen was in een park in de wijk Saburtalo waarop een buur jullie had betrappt (CGVS, p. 11). Uw echtgenoot daarentegen bleef vaag en tegenstrijdig over waar jullie waren opgemerkt door die buur. Enerzijds verklaarde hij dat een buur jullie had gezien toen jullie in een café zaten (CGVS, gehoorverslag partner, p. 12). Anderzijds verklaarde uw echtgenoot dat hij niet zeker weet waar jullie zijn opgemerkt door die buur op café of ergens anders (CGVS, gehoorverslag partner, p. 12). Gevraagd op wat uw echtgenoot zich baseert om te zeggen dat hij denkt dat die buur jullie had gezien op café verklaarde hij dat jullie niet zeker zijn of jullie zijn opgemerkt op café of ergens anders (CGVS, gehoorverslag partner, p. 12). De vaststelling dat u verklaart dat jullie aan het wandelen waren toen die buur jullie had opgemerkt, zonder twijfeling hierover en uw echtgenoot daarentegen eerst verklaarde op café te zijn betrappt maar later verklaarde hier niet zeker over te zijn, is erg opmerkelijk. De ontdekking van jullie relatie ligt namelijk aan de basis van jullie problemen waardoor de vaststelling dat jullie hierover geen eenduidige verklaringen afleggen de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas aantast.

Overigens is het hierbij bevreemdend dat uw echtgenoot het heeft over foto's van jullie gemaakt door die buur toen hij/zij jullie betrapte en die zijn getoond door die buur aan uw moeder, maar u hier met geen woord over repte (CGVS, gehoorverslag partner, p. 12). Dit is bevreemdend omdat u wel werd gevraagd of u het ontkende dat u een relatie had met uw echtgenoot toen uw moeder u confronteerde met de informatie die ze had van die buur waarop u louter zei dat het geen zin had om het te ontkennen omdat u wist dat iemand jullie had opgemerkt, maar hierbij zei u niets over foto's die als bewijs aan uw moeder zouden zijn getoond door die buur (CGVS, p. 11). U zei ook niets over die foto's toen u werd gevraagd waarom uw moeder die buur meteen geloofde (CGVS, p. 12). Op deze vraag antwoordde u dat uw moeder die buur direct geloofde en dat ze niet denkt dat die buur leugens tegen haar zal vertellen (CGVS, p. 12). Indien die buur ter bewijs van zijn bewering foto's heeft getoond aan uw moeder kan verwacht worden dat dat ertoe heeft bijgedragen dat uw moeder deze buur geloofde. Daarenboven kan verwacht worden dat indien uw echtgenoot het wel weet van die foto's hij dit dan met u heeft besproken aangezien dit belastend materiaal is voor jullie. De vaststelling dat u dus met geen woord repte over dergelijke foto's plaatst verder twijfels bij de ontdekking van jullie relatie.

Ten tweede verklaarde u bij de DVZ ongeveer een maand voorafgaand aan uw vertrek uit Georgië in het dorp Mamata gelegen in de regio Goeria te hebben verbleven (Verklaring DVZ, punt 10). Toen u bij de DVZ werd gevraagd naar een overzicht van alle feiten die hebben geleid tot uw vlucht uit Georgië verklaarde u ook een maand ondergedoken te zijn geweest (DVZ, Vragenlijst CGVS, punt 3.5). Op het persoonlijk onderhoud daarentegen verklaarde u twee maanden te hebben ondergedoken in het dorp Mamata (CGVS, p. 4). Geconfronteerd met uw eerdere verklaring zei u dat het ongeveer anderhalve maand was (CGVS, p. 13). Nochtans hangt het moment waarop u ging onderduiken volledig samen met het moment waarop uw problemen begonnen aangezien u op dezelfde dag bent gaan onderduiken als dat uw omgeving op de hoogte was gekomen van uw relatie met D. (...) (CGVS, p. 12). Het begin van uw problemen situeerde u

ongeveer twee maanden voor uw vertrek (CGVS, p. 10 en 12 en DVZ, Vragenlijst CGVS, punt 3.5). Gezien de impact van de ontdekking van uw geheime relatie, mochten van u meer precieze en eenduidige verklaringen worden verwacht over het moment van de ontdekking en het daarbij horende onderduiken. Uw volatiele verklaringen hieromtrent doen dan ook ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

Bijkomend is het bevreemdend dat u verklaarde niet te weten hoe de kennis van uw man heet waarvan jullie in zijn huis mochten verblijven in het dorp Mamati (CGVS, p. 4). Het is een periode van anderhalve maand dat jullie daar hebben gewoond en het is een persoon die op een moment hulp heeft geboden aan jullie wanneer jullie dit erg nodig hadden volgens uw verklaringen. In deze context is het opmerkelijk te noemen dat u geen idee heeft van wie het huis was waar jullie verbleven.

Verder tast de vaagheid en tegenstrijdigheid over de personen die u vreest verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas aan. Zo verklaarde uw echtgenoot vooral uw familie en uw ex-partner en zijn familie te vrezen bij een eventuele terugkeer naar Georgië (CGVS, gehoorverslag partner, p. 9). U daarentegen verklaarde uw burens en uw familie te vrezen, maar vermeldde niets over de familie van uw ex-partner (CGVS, p. 9). Integendeel verklaarde u al 8 jaar geen contact meer te hebben gehad met uw ex-partner en zei u niets over bedreigingen van zijn kant (CGVS, p. 6). Toen uw echtgenoot hiermee geconfronteerd werd zei hij dat het onmogelijk was dat u dat niet had vermeld en dat jullie zelfs een dreigbericht hebben ontvangen van de oom van uw ex-man (CGVS, p. 10). Bij het overlopen van de dreigberichten verklaarde u echter niets over een dreigbericht van de oom van uw expartner maar sprak u wel over een dreigbericht van de oom van uw huidige man (CGVS, p. 8). Uit de vertaling blijkt dat het dreigbericht van T. K. (...) afkomstig is, een naam die u overigens niet vermeldde toen u werd gevraagd naar de personen die u vreest bij een eventuele terugkeer naar Georgië (CGVS, p. 9 en 10). Van een misverstand kan dus geen sprake zijn.

Verder verklaarde u ook uw buurvrouw N. V. (...) en uw neef R. G. (...) te vrezen bij een eventuele terugkeer naar Georgië (CGVS, p. 9 en 10). Uw echtgenoot haalde deze personen niet aan. Meer nog, uw echtgenoot verklaarde N. V. (...) niet eens te kennen (CGVS, gehoorverslag partner, p. 10). Het is echter opmerkelijk indien u N. (...) daadwerkelijk vreest dat uw echtgenoot haar naam niet eens kent. Jullie zijn namelijk om dezelfde problemen vertrokken en u verklaarde dat uw echtgenoot dezelfde personen vreesde bij een eventuele terugkeer naar Georgië als u (CGVS, p. 15 en 16). Het kon enkel wel dat hij nog meerdere problemen had waarover hij niet had gesproken met u (CGVS, p. 15). Wat betreft uw neef R. G. (...) verklaarde uw echtgenoot hem niet spontaan toen werd gevraagd naar een oplijsting van de personen die hij vreest in Georgië (CGVS, p. 9). Toen aan uw echtgenoot werd gevraagd waar R. (...) woont in Georgië wist uw echtgenoot niet over wie we het hadden (CGVS, gehoorverslag partner, p. 12). Pas toen hem opnieuw werd gevraagd hoe uw neef heet die jullie vrezen, wist uw echtgenoot over wie we het hadden (CGVS, gehoorverslag partner, p. 12). De vaststelling dat deze persoon zo ver weg zat in het geheugen van uw echtgenoot is erg opmerkelijk en haalt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder onderuit.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u erg vage verklaringen aflegde over het verborgen houden van uw relatie met D. (...) wat twijfels doet rijzen bij het geheime karakter van jullie relatie en bijgevolg over het effectieve risico ervan. Zo verklaarde u enerzijds dat u uw relatie verborgen hield door af te spreken op de verblijfplaats van uw man of op hotel, maar gevraagd naar een alibi voor uw familie dat verklaarde waarom u weg was, zei u dat u dat niet had (CGVS, p. 10). Uw echtgenoot verklaarde daarentegen spontaan dat u loog tegen uw moeder over waar u ging overnachten als u naar hem ging (CGVS, gehoorverslag partner, p. 8). U zou tegen uw moeder zeggen dat u bij een vriendin logeerde (CGVS, gehoorverslag partner, p. 8). Gevraagd naar welke vriendin dit dan was, moest uw echtgenoot echter het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 8). Het is echter opmerkelijk dat u over dit alibi niets zei. Verder verklaarde u niet in het openbaar af te spreken, maar deden jullie het wel soms (CGVS, p. 11). Hetzelfde over kussen, u zei enerzijds op het moment van de ontdekking aan het kussen te zijn geweest maar anderzijds verklaarde u dat u dat niet in het openbaar deed (CGVS, p. 11). Ook uw echtgenoot verklaarde te vermijden in het openbaar af te spreken, maar anderzijds verklaarde hij ook dat jullie soms in het café afspraken (CGVS, gehoorverslag partner, p. 8). Deze verklaringen vallen echter niet met elkaar te rijmen aangezien afspreken op café niet het vermijden is van afspreken op een openbare plaats.

Bovenstaande vaststellingen maken dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas.

Ten overvloede zij nog opgemerkt dat u evenmin aannemelijk maakte dat u niet op de bescherming van de Georgische autoriteiten zou kunnen rekenen. Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak

van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in. Zo liet u na bescherming te zoeken en heeft u geen stappen ondernomen om uw situatie aan te klagen omdat dit volgens u geen zin heeft (CGVS, p. 14). U verklaart dat de religie boven de politie staat in uw land (CGVS, p. 14). Ter staving hiervan legt u artikels neer over de algemene situatie in Georgië en de invloed van de kerk op de samenleving (CGVS, p. 14). Deze artikels gaan echter over de algemene situatie in Georgië en hebben geen concrete betrekking op u persoonlijk. Hieruit kan niet worden afgeleid dat het voor u in uw specifieke geval geen enkele zin heeft om uw situatie aan te klagen en klacht in te dienen bij de politie. U levert geen persoonlijke bewijzen dat voor u geen nationale beschermingsmogelijkheden beschikbaar zouden zijn in Georgië. U wendde zich evenmin tot een advocaat omdat dit volgens u geen zin heeft (CGVS, p. 15). U verklaarde dat niemand in Georgië jullie kon beschermen en dat een contactverbod niet werkt in Georgië (CGVS, p. 15). Dit zijn blote beweringen waaruit niet kan geconcludeerd worden dat u niet op bescherming kon rekenen van de Georgische autoriteiten.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van die aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. Uw paspoort en identiteitskaart staven uw identiteit en nationaliteit, gegevens die niet worden betwist door het CGVS. Uw diploma toont louter aan dat u hoger onderwijs heeft gevolgd in Georgië, wat evenmin wordt betwist door het CGVS. Uw origineel huwelijkscertificaat staat het huwelijk van u met uw echtgenoot, wat niet ter discussie staat in deze beslissing. De geboorteakte van uw zoon staat zijn geboorte en het doopboekje het peterschap van uw huidige man, D. M. (...), wat niet wordt betwist. De screenshots van dreigberichten kunnen niet volstaan om de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas te herstellen. Dergelijke screenshots kunnen namelijk op eenvoudige wijze geënsceeneerd worden zodat de bewijswaarde ervan erg gering is. Aan dergelijke stukken kan slechts bewijswaarde worden toegeschreven voor zover ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier niet het geval is gebleken. De nieuwsartikels over de algemene informatie over Georgië hebben geen betrekking op uw individuele vluchtrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, zijnde de echtgenoot van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar verzoek betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenote.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 62, § 2, en 57/5 *quater* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van “de materiële motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsnorm en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur”.

2.2.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund. De onderdelen van de middelen die door verzoekende partijen worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.2.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht wordt gesteld dat in hun hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

2.2.3. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat de commissaris-generaal artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet heeft geschonden nu enkel aan eerste verzoekende partij een kopie van de notities van haar persoonlijk onderhoud werd overgemaakt maar niet aan tweede verzoekende partij, terwijl zij nochtans beiden om dergelijke kopie verzochten, wijst de Raad erop dat artikel 57/5^{quater}, § 2 van de Vreemdelingenwet het volgende bepaalt:

“De verzoeker om internationale bescherming of zijn advocaat kan schriftelijk een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aanvragen.

Wanneer deze aanvraag de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen binnen twee werkdagen na het persoonlijk onderhoud bereikt, betekent de Commissaris-generaal de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aan de verzoeker om internationale bescherming of aan zijn advocaat alvorens een beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming te nemen.

De kopie van de notities wordt door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen betekend overeenkomstig de bepalingen van artikel 51/2.”

In casu stelt de Raad vast dat verzoekende partijen inderdaad beiden verzocht hebben om een kopie van de notities van hun persoonlijk onderhoud te ontvangen doch dat nergens uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal aan tweede verzoekende partij de kopie van de notities van haar persoonlijk onderhoud betekend heeft. Het administratief dossier bevat enkel een aangetekend schrijven op naam van eerste verzoekende partij waarmee haar een kopie van de notities van haar persoonlijk onderhoud werd betekend, dat ook verzoekende partijen als bijlage bij hun verzoekschrift voegen (bijlage 6), doch bevat geen gelijkaardig stuk voor wat betreft tweede verzoekende partij. De Raad bemerkt evenwel dat noch uit de lezing van artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet, noch uit enige andere bepaling blijkt dat het niet (tijdig) betekenen van de kopie van het gehoorverslag, op enige wijze wordt gesanctioneerd. Het niet naleven door verwerende partij van de verplichtingen die voortvloeien uit artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet, houdt enkel in dat het wettelijk vermoeden dat de verzoeker om internationale bescherming instemt met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud niet speelt. Het staat tweede verzoekende partij vrij om eventuele opmerkingen over de inhoud van haar gehoorverslag kenbaar te maken in het kader van onderhavig beroep in volle rechtsmacht. Zij het hierbij opgemerkt dat in het verzoekschrift wordt aangegeven, en zo blijkt ook uit het e-mailverkeer dat verzoekende partijen als bijlage bij hun verzoekschrift voegen en dat zich tevens in het administratief dossier bevindt (zie bijlage 7 van het verzoekschrift; administratief dossier, stuk 4, map *“Bijkomende informatie”*, stuk 1.1), dat verwerende partij op 29 april 2024 een kopie van het administratief dossier van tweede verzoekende partij (en van eerste verzoekende partij), met inbegrip van de notities van het persoonlijk onderhoud van tweede verzoekende partij, overmaakte aan de raadsman van verzoekende partijen, nadat deze hierom had verzocht per e-mail van 24 april 2024. Evenwel dient te worden vastgesteld dat nergens in het verzoekschrift, opgesteld op 30 april 2024, enige concrete kritiek aangevoerd wordt inzake de notities van het persoonlijk onderhoud van tweede verzoekende partij. Verzoekende partijen tonen derhalve niet *in concreto* aan welke nadelige gevolgen het niet aan tweede verzoekende partij betekenen van een kopie van de notities van haar persoonlijk onderhoud voor hen zou hebben gehad of op welke wijze zulks van invloed zou zijn geweest op de bestreden beslissingen.

Hun verwijzing naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is voorts niet dienstig in hun betoog, daar rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5.885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3.679 (c)).

2.2.4. De Raad wijst erop dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om

internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.5. Blijkens hun verklaringen verlieten verzoekende partijen Georgië uit vrees voor hun burens en familie nadat hun geheime relatie aan het licht kwam. Zij duiden erop dat hun relatie niet toegestaan is binnen het christelijke geloof, aangezien tweede verzoekende partij de peter is van de zoon van eerste verzoekende partij en het peterschap in Georgië gezien wordt als een bloedband (zie notities CGVS M., p. 9-10 en notities CGVS G., p. 7-10).

2.2.6. In navolging van de commissaris-generaal, oordeelt de Raad echter dat verzoekende partijen geenszins aannemelijk maken in Georgië problemen te kennen wegens hun (beweerde) geheime relatie gelet op hun flagrant tegenstrijdige alsook erg vage verklaringen desbetreffend.

Ten eerste overtuigen zij geenszins wat betreft de wijze waarop hun geheime relatie aan het licht zou zijn gekomen.

Waar verzoekende partijen immers aangeven dat een buur hen zou hebben opgemerkt terwijl zij aan het kussen waren, dient immers te worden vastgesteld dat zij, zoals zij ook zelf toegeven in hun verzoekschrift, niet concreet kunnen duiden door welke buur zij werden opgemerkt en waar deze buur hen zou hebben opgemerkt. Echter acht de Raad het niet aannemelijk dat verzoekende partijen deze informatie niet kunnen verschaffen. Eerste verzoekende partij verklaart hierover tijdens haar persoonlijk onderhoud dat haar moeder, die haar confronteerde met het feit dat een buur hen gezien had toen zij aan het kussen waren, haar deze details niet wilde geven en haar enkel vertelde dat iemand hen had opgemerkt zonder te concretiseren wie hen had opgemerkt of waar zij opgemerkt waren (notities CGVS M., p. 11). Zij geeft hierop vervolgens aan dat zij en D. in een park in de wijk Saburtalo waren geweest, ook in een ander park in een andere wijk en ook soms naar een café gingen, doch geeft niet concreet aan waar de buur hen dan zou hebben gezien (notities CGVS M., p. 11). Echter is het opmerkelijk dat eerste verzoekende partij anderzijds tijdens haar persoonlijk onderhoud stelt dat haar buur hen zou hebben zien kussen en hierover opmerkt dat zij elkaar normaal niet kussen in het openbaar. Gevraagd naar waarom zij toen wel kusten, gaf zij aan dat zij haar partner spontaan kuste uit blijheid omdat hij haar een armband had gegeven (notities CGVS M., p. 12). Het is dan ook bevreemdend dat hoewel het blijkbaar uitzonderlijk is dat zij elkaar kussen in het openbaar en eerste verzoekende partij gewag maakt van een concreet ogenblik waarop zij elkaar wel hebben gekust in het openbaar, zij toch niet kan aangeven waar dit moment precies plaatsvond en waar de buur hen aldus had kunnen zien kussen. Tweede verzoekende partij verklaart van haar kant dan weer aanvankelijk zonder meer dat zij opgemerkt werden toen zij in een café aan het kussen waren, om vervolgens haar verklaring bij te stellen en aan te geven er niet zeker van te zijn waar zij precies werden opgemerkt en of dit op café was dan wel op een andere plek (notities CGVS D., p. 12).

Tevens is het uitermate bevreemdend dat tweede verzoekende partij het heeft over foto's die van hen gemaakt werden door die buur toen hij/zij hen betrapte en die getoond zijn door die buur aan de moeder van eerste verzoekende partij, terwijl eerste verzoekende partij met geen woord repte over het bestaan van dergelijke foto's. In de bestreden beslissingen wordt dienaangaande meer bepaald op het volgende gewezen: *“Overigens is het hierbij bevreemdend dat uw echtgenoot het heeft over foto's van jullie gemaakt door die buur toen hij/zij jullie betrapte en die zijn getoond door die buur aan uw moeder, maar u hier met geen woord over repte (CGVS, gehoorverslag partner, p. 12). Dit is bevreemdend omdat u wel werd gevraagd of u het ontkende dat u een relatie had met uw echtgenoot toen uw moeder u confronteerde met de informatie die ze had van die buur waarop u louter zei dat het geen zin had om het te ontkennen omdat u wist dat iemand jullie had opgemerkt, maar hierbij zei u niets over foto's die als bewijs aan uw moeder zouden zijn getoond door die buur (CGVS, p. 11). U zei ook niets over die foto's toen u werd gevraagd waarom uw moeder die buur meteen geloofde (CGVS, p. 12). Op deze vraag antwoordde u dat uw moeder die buur direct geloofde en dat ze niet denkt dat die buur leugens tegen haar zal vertellen (CGVS, p. 12). Indien die buur ter bewijs van zijn bewering foto's heeft getoond aan uw moeder kan verwacht worden dat dat ertoe heeft bijgedragen dat uw*

moeder deze buur geloofde. Daarenboven kan verwacht worden dat indien uw echtgenoot het wel weet van die foto's hij dit dan met u heeft besproken aangezien dit belastend materiaal is voor jullie. De vaststelling dat u dus met geen woord repte over dergelijke foto's plaatst verder twijfels bij de ontdekking van jullie relatie." In het verzoekschrift bevestigen verzoekende partijen dat er inderdaad een foto werd genomen, doch dat eerste verzoekende partij dit niet expliciet had vermeld omdat hiernaar niet werd gevraagd. De Raad acht het evenwel niet ernstig dat eerste verzoekende partij op geen enkel moment deze foto's spontaan ter sprake bracht tijdens haar persoonlijk onderhoud, gelet op de vele vragen die aan haar gesteld werden over de wijze waarop hun relatie ontdekt werd en de confrontatie hiermee door haar moeder. Dit geldt des te meer nu haar ook gevraagd werd waarom haar moeder die buur meteen geloofde, waarop zij evenwel slechts antwoordde dat haar moeder die buur direct geloofde en dat ze niet denkt dat die buur leugens tegen haar zal vertellen, zonder op enig moment gewag te maken van het feit dat de buur ter bewijs van zijn bewering foto's zou hebben getoond aan haar moeder terwijl dit nochtans zou kunnen verklaren waarom haar moeder hem geloofde. Aangezien dergelijke foto's bovendien belastend materiaal zijn voor hen, kan overigens hoe dan ook in alle redelijkheid van haar worden verwacht van het bestaan van dergelijke foto's spontaan melding te hebben gemaakt tijdens haar persoonlijk onderhoud.

Ten tweede dient te worden vastgesteld dat ook hun verklaringen over hun beweerde onderduiken na het ontdekken van hun geheime relatie iedere geloofwaardigheid missen.

De Raad wijst er in dit verband immers vooreerst op dat eerste verzoekende partij tegenstrijdige verklaringen aflegde over hoelang zij ondergedoken leefden alvorens Georgië te verlaten. In de bestreden beslissingen wordt dienaangaande immers op goede gronden het volgende vastgesteld: *"Ten tweede verklaarde u bij de DVZ ongeveer een maand voorafgaand aan uw vertrek uit Georgië in het dorp Mamata gelegen in de regio Goeria te hebben verbleven (Verklaring DVZ, punt 10). Toen u bij de DVZ werd gevraagd naar een overzicht van alle feiten die hebben geleid tot uw vlucht uit Georgië verklaarde u ook een maand ondergedoken te zijn geweest (DVZ, Vragenlijst CGVS, punt 3.5). Op het persoonlijk onderhoud daarentegen verklaarde u twee maanden te hebben ondergedoken in het dorp Mamata (CGVS, p. 4). Geconfronteerd met uw eerdere verklaring zei u dat het ongeveer anderhalve maand was (CGVS, p. 13). Nochtans hangt het moment waarop u ging onderduiken volledig samen met het moment waarop uw problemen begonnen aangezien u op dezelfde dag bent gaan onderduiken als dat uw omgeving op de hoogte was gekomen van uw relatie met D. (...) (CGVS, p. 12). Het begin van uw problemen situeerde u ongeveer twee maanden voor uw vertrek (CGVS, p. 10 en 12 en DVZ, Vragenlijst CGVS, punt 3.5)."* Het betoog van verzoekende partijen dat het geen grote tegenstrijdigheid betreft en dat *"(h)et (...) duidelijk (is) dat eerste verzoekers ongeveer 1 à 2 maanden bedoelde"*, kan niet door de Raad worden gevolgd. Immers verklaarde zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal duidelijk respectievelijk een maand dan wel twee maanden te zijn ondergedoken en was het pas na confrontatie dat zij beweerde dat het ongeveer anderhalve maand betrof. De vaststelling dat eerste verzoekende partij er niet in slaagt eenduidige verklaringen af te leggen over de duur van de periode waarin zij ondergedoken leefde, waarbij benadrukt dient te worden dat een verschil van één maand wel degelijk een wezenlijk verschil betreft, ondergraaft op ernstige wijze de door verzoekende partijen beweerde omstandigheden waarin zij hun land van herkomst dienden te verlaten.

Daarnaast wordt aan dit beweerde onderduiken nog verder afbreuk gedaan door de vaststelling dat eerste verzoekende partij niet wist hoe de kennis van haar man heet in wiens huis zij mochten verblijven in het dorp Mamati (notities CGVS M., p. 4). Indien zij en haar man daar daadwerkelijk een periode van – al naargelang haar verklaringen – één, anderhalve à twee maand in dit huis hebben gewoond en deze persoon hen hulp heeft geboden op een moment waarop zij dit erg nodig hadden, is het niet plausibel dat eerste verzoekende partij geen idee zou hebben van wie dit huis was.

Ten derde merkt de Raad op dat verzoekende partijen erg vaag alsook tegenstrijdig zijn omtrent de precieze personen die zij vrezen. In de bestreden beslissingen worden in dit verband volgende terechte en pertinente vaststellingen gedaan: *"Verder tast de vaagheid en tegenstrijdigheid over de personen die u vreest verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas aan. Zo verklaarde uw echtgenoot vooral uw familie en uw ex-partner en zijn familie te vrezen bij een eventuele terugkeer naar Georgië (CGVS, gehoorverslag partner, p. 9). U daarentegen verklaarde uw burens en uw familie te vrezen, maar vermeldde niets over de familie van uw ex-partner (CGVS, p. 9). Integendeel verklaarde u al 8 jaar geen contact meer te hebben gehad met uw ex-partner en zei u niets over bedreigingen van zijn kant (CGVS, p. 6). Toen uw echtgenoot hiermee geconfronteerd werd zei hij dat het onmogelijk was dat u dat niet had vermeld en dat jullie zelfs een dreigbericht hebben ontvangen van de oom van uw ex-man (CGVS, p. 10). Bij het overlopen van de dreigberichten verklaarde u echter niets over een dreigbericht van de oom van uw expartner maar sprak u wel over een dreigbericht van de oom van uw huidige man (CGVS, p. 8). Uit de vertaling blijkt dat het dreigbericht van T. K. (...) afkomstig is, een naam die u overigens niet vermeldde toen u werd gevraagd naar de personen die u vreest bij een eventuele terugkeer naar Georgië (CGVS, p. 9 en 10). Van een misverstand kan dus geen sprake zijn."*

Verder verklaarde u ook uw buurvrouw N. V. (...) en uw neef R. G. (...) te vrezen bij een eventuele terugkeer naar Georgië (CGVS, p. 9 en 10). Uw echtgenoot haalde deze personen niet aan. Meer nog, uw echtgenoot verklaarde N. V. (...) niet eens te kennen (CGVS, gehoorverslag partner, p. 10). Het is echter opmerkelijk indien u N. (...) daadwerkelijk vreest dat uw echtgenoot haar naam niet eens kent. Jullie zijn namelijk om dezelfde problemen vertrokken en u verklaarde dat uw echtgenoot dezelfde personen vreesde bij een eventuele terugkeer naar Georgië als u (CGVS, p. 15 en 16). Het kon enkel wel dat hij nog meerdere problemen had waarover hij niet had gesproken met u (CGVS, p. 15). Wat betreft uw neef R. G. (...) verklaarde uw echtgenoot hem niet spontaan toen werd gevraagd naar een oplistings van de personen die hij vreest in Georgië (CGVS, p. 9). Toen aan uw echtgenoot werd gevraagd waar R. (...) woont in Georgië wist uw echtgenoot niet over wie we het hadden (CGVS, gehoorverslag partner, p. 12). Pas toen hem opnieuw werd gevraagd hoe uw neef heet die jullie vrezen, wist uw echtgenoot over wie we het hadden (CGVS, gehoorverslag partner, p. 12). De vaststelling dat deze persoon zo ver weg zat in het geheugen van uw echtgenoot is erg opmerkelijk en haalt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder onderuit.” Verzoekende partijen kunnen niet volstaan met de loutere uitleg dat de mensen van wie zij elk bedreigingen ontvingen deels verschilden en dat zij ook elkaars familieleden niet allemaal bij naam kennen. Immers verlieten zij Georgië omwille van dezelfde problemen, i.e. de bedreigingen na het uitkomen van hun geheime relatie, waardoor van hen mag worden verwacht dat zij eenduidig kunnen aangeven van welke personen zij precies bedreigingen ontvangen en dat zij elkaar hierover zouden inlichten.

Ten slotte wijst de Raad nog op verschillende vaststellingen die het geheime karakter van hun relatie *an sich* sterk in twijfel trekken. In de bestreden beslissingen wordt hieromtrent immers dienstig op het volgende gewezen: “Daarenboven moet worden vastgesteld dat u erg vage verklaringen aflegde over het verborgen houden van uw relatie met D. (...) wat twijfels doet rijzen bij het geheime karakter van jullie relatie en bijgevolg over het effectieve risico ervan. Zo verklaarde u enerzijds dat u uw relatie verborgen hield door af te spreken op de verblijfplaats van uw man of op hotel, maar gevraagd naar een alibi voor uw familie dat verklaarde waarom u weg was, zei u dat u dat niet had (CGVS, p. 10). Uw echtgenoot verklaarde daarentegen spontaan dat u loog tegen uw moeder over waar u ging overnachten als u naar hem ging (CGVS, gehoorverslag partner, p. 8). U zou tegen uw moeder zeggen dat u bij een vriendin logeerde (CGVS, gehoorverslag partner, p. 8). Gevraagd naar welke vriendin dit dan was, moest uw echtgenoot echter het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 8). Het is echter opmerkelijk dat u over dit alibi niets zei. Verder verklaarde u niet in het openbaar af te spreken, maar deden jullie het wel soms (CGVS, p. 11). Hetzelfde over kussen, u zei enerzijds op het moment van de ontdekking aan het kussen te zijn geweest maar anderzijds verklaarde u dat u dat niet in het openbaar deed (CGVS, p. 11). Ook uw echtgenoot verklaarde te vermijden in het openbaar af te spreken, maar anderzijds verklaarde hij ook dat jullie soms in het café afspraken (CGVS, gehoorverslag partner, p. 8). Deze verklaringen vallen echter niet met elkaar te rijmen aangezien afspreken op café niet het vermijden is van afspreken op een openbare plaats.” In hun verzoekschrift beperken verzoekende partijen zich ertoe te stellen dat het gezien de lange duur van hun geheime relatie niet steeds mogelijk is om exact aan te geven welk alibi zij gebruikten en dat het verder soms onvermijdelijk was om in het openbaar af te spreken doch dat dit niet vaak gebeurde. Hiermee doen zij evenwel op geen enkele wijze *in concreto* afbreuk aan voormelde inconsistenties in hun verklaringen.

2.2.7. Wat betreft nog de door verzoekende partijen neergelegde documenten (zie administratieve dossiers, stuk 5, map documenten), oordeelt de Raad dat deze stukken niet van aard zijn de door hen beweerde problemen wegens het ontdekken van hun geheime relatie te staven. Immers dient de commissaris-generaal te worden bijgetreden waar deze inzake deze bijgebrachte stukken het volgende motiveert: “De documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van die aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. Uw paspoort en identiteitskaart staven uw identiteit en nationaliteit, gegevens die niet worden betwist door het CGVS. Uw diploma toont louter aan dat u hoger onderwijs heeft gevolgd in Georgië, wat evenmin wordt betwist door het CGVS. Uw origineel huwelijkscertificaat staft het huwelijk van u met uw echtgenoot, wat niet ter discussie staat in deze beslissing. De geboorteakte van uw zoon staft zijn geboorte en het doopboekje het peterschap van uw huidige man, D. M. (...), wat niet wordt betwist. De screenshots van dreigberichten kunnen niet volstaan om de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas te herstellen. Dergelijke screenshots kunnen namelijk op eenvoudige wijze geënsceeneerd worden zodat de bewijswaarde ervan erg gering is. Aan dergelijke stukken kan slechts bewijswaarde worden toegeschreven voor zover ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier niet het geval is gebleken. De nieuwsartikels over de algemene informatie over Georgië hebben geen betrekking op uw individuele vluchtrelaas.”

Ook aan de screenshots van bedreigingen die verzoekende partijen als bijlage bij hun verzoekschrift voegen (bijlage 8) en waarvan zij bij aanvullende nota van 23 augustus 2024 beëdigde vertalingen bijbrengen, kan geen enkele bewijswaarde worden toegekend nu dergelijke elektronische berichten eenvoudigweg kunnen worden geënsceeneerd.

2.2.8. Gelet op wat voorafgaat, oordeelt de Raad dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partijen aangehaalde problemen in Georgië nadat hun geheime relatie aan het licht kwam.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoekende partijen niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenwel niet aan dat er heden in Georgië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partijen kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.9. Daar waar verzoekende partijen nog aanvoeren dat zij geen bescherming kunnen genieten vanwege hun nationale autoriteiten, oordeelt de Raad dat dit verweer niet dienstig is gezien, zo blijkt uit bovenstaande bevindingen, de vervolgingsfeiten waarvoor zij beweren bescherming nodig te hebben, volstrekt ongeloofwaardig zijn. Enige bescherming desbetreffend is derhalve niet aan de orde.

2.2.10. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantonen.

2.2.11. Daargelaten de vaststelling dat verzoekende partijen niet preciseren op welke wijze artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden zou zijn, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen wel degelijk werden gehoord, dat zij toegang hadden tot hun dossier en dat zoals hoger blijkt de bestreden beslissingen met redenen werden omkleed. Een schending van voormeld artikel kan dan ook niet worden aangenomen.

2.2.12. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissingen te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT

